

**Ioannis Tollenarii Brvgensis e Soc. Iesv Specvlvm
Vanitatis Sive Ecclesiastes Solvta Ligataq. Oratione
Dilvcidatvs**

Tollenaer, Jean de

Antverpiæ, 1635

Ecclesiastes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68633)

S E C T I O S E C V N D A .

E C C L E S I A S T E S .

V E R S V S 8. Vanitas vanitatum, dixit Ecclesiastes, & omnia vanitas.

M E T R I C A P A R A P H R A S I S .

D V M post risus, lepidosque iocos,
 Vitaque hilaris dulce theatrum,
 Nuntia fati tarda senectus,
 Tumuliq̃ animo pulvis aberrat,
 At tota ferit Libitina oculos;
 Nil moror ultra, quin exclamem:
 Hei mihi! quantum in rebus inane est!
 Nam dum cursu per cuncta feror
 Quae delirans suspicit orbis,
 Vanum est quidquid lumina pascit.
 Vana iuuentus, dum se mediam
 Dulcibus annis Atropos insert.
 Vana est rosei purpura vultus,
 Et frontis ebur: quae cum rugis
 Inarata genas carpserit aetas,
 Quidquid spoliis cui superat,
 Auidis cedit vermibus esca.
 Vana voluptas, quae morborum
 Stipata manu Rhadamanteam
 Ducit ad urnam. Vana repostis
 Annosa cadis dona Lyaei.
 Quid enim refert, Nereine vadis,
 Bromiue cadis mersus pereas?

Vani-